

חוק הכותל כמפלטו של הנבל | מאת ענת הופמן*

לחרדים בממשלה ובכנסת יצא השבוע לחשוב הרבה על בית סוהר. פרשת השבוע היתה מאסרו הצפוי של הרב הראשי לישראל על עבירות שוחד, מרמה ושיבוש הליכי משפט. הרשעתו של הרב הראשי היא רעידת אדמה 10 בסולם יעקב אבינו, אבל החרדים דווקא התכנסו ביום הזה כדי ליוזם חוק חדש "חוק הכותל" שיטיל עונש מאסר על אשה שתתעטף בטלית או תקרא בתורה.

ברור שמשוהו רקוב ברבנות הראשית. במשך למעלה מעשר שנים, כולם ידעו כולל כולם שהרב הראשי מוכר ומתמכר ואיש לא הצליח לרסן אותו. כך במחזל ובמעשה שותפים כולם בפשיטת הרגל המוסרית של הרב הראשי ופמליית הסובבים אותו. והנה, במקום לקיים חשבון נפש נוקב על הקלון, מתכנסים נציגי הסיעות החרדיות וכמה מקיצוניי הבית היהודי בכנסת כדי לפסול ולהפליל כל טקס דתי בכותל שלא מוכר להם מהבית. החוק החדש יכפיף את כל המנהגים ברחבת הכותל לדין תורה על פי חוק בתי הדין הרבניים (נישואין וגירושין 53) כך שחוק רע חדש מקבל את ההשראה מחוק רע ישן.

רק מי שאבדה לו מנהיגות וסמכות מוסרית נזקק לחוקק לעצמו סמכויות מפליגות תוך הטלת עונש מאסר על מי שמאגרות אותו. כך נראית פשיטת רגל של ממסד דתי.

האווירה בכנסת ובממשלה היא שאין מבוגר אחראי ברחוב בלפור. מותר להשתולל. החשש שביטול מתווה הכותל יגרום לקרע עם היהדות הליברלית לא נתפס עוד בעיני הקיצוניים הדתיים שלנו כאיום אסטרטגי על אינטרסים ישראלים בצפון אמריקה. לעזאזל עם מיליוני הנשים, הרפורמים והקונסרבטיבים התומכים במאבק נשות הכותל. זה הזמן לרדוף, להשיג, לחלק שלל. שיכרון הכוח מקרין גם על היחס לבית המשפט העליון. גם את המבוגרים האחראים שם אפשר לעקוף. "חוק הכותל" הוא גרסת החרדים ל"חוק ההסדרה" של המתנחלים. שניהם מהווים עקיפה מסוכנת בכביש אדום תוך חציית קו לבן.

אווירת ההפקרות בכנסת מעודדת דהרה של החרדים למימוש מיידי של מונופול מוחלט שלהם על הכותל. הבעיה בדהרות כאלה היא שבדרך הן דורסות את הרקמה העדינה שממנה בנויה חברה דמוקרטית.

מה נרוויה מכך שנשים יובלו למאסר באזיקים? האם זוהי הדרך למדינה יהודית יותר? לאחרונה שמעתי מישהי אומרת ברדיו "צריך להיאבק בחברת החשמל כמו נשות הכותל". הדוברת התכוונה לומר שכדי להיאבק במונופול חזק צריך עקשנות נחישות ומסירות נפש.

כוחן של נשות הכותל נובע מהעובדה שהן רואות משהו שאחרים לא יכולים עדיין לדמיין. הן רואות ילדה שחוגגת את טקס בת המצווה שלה בעזרת הנשים בכותל, לימינה עומדות אמא וסבתות. היא מתעטפת בטלית, מניחה תפילין, מובילה את הקהילה בתפילה, קוראת בתורה ומתרגשת תחת מטר סוכריות מחוייית ההתבגרות.

טקס בת המצווה הזה מבטא את התקווה האמיתית "להיות עם חופשי בארצנו".

נשות הכותל, הנאבקות מזה 28 שנים לשוויון ופלורליזם בכותל, לא פוחדות ללכת לבית הסוהר על מימוש הזכות לקרוא בתורה. שלא כמו הרב הראשי הן יגיעו לנווה תרצה בראש זקוף ובצעד קל. הפעולה הראשונה שלהן בבית הסוהר תהיה לארגן תפילות הכוללות טלית ותפילין וקריאה בספר תורה לכל האסירות וסגל השב"ס.

*הכותבת היא יו"ר ארגון נשות הכותל